

Opinia prawna

w sprawie dochodzenia roszczeń z tytułu przeprowadzonych szkoleń praktycznych studentów wydziałów medycyny weterynaryjnej w zakresie wynikającym z programu studiów odbytych na podstawie umów zawartych pomiędzy zakładami leczniczymi dla zwierząt a uczelniami

Odnosząc się do kwestii dochodzenia przez podmioty prowadzące zakłady lecznicze dla zwierząt należności z tytułu przeprowadzonych przez nie szkoleń praktycznych studentów wydziałów medycyny weterynaryjnej w zakresie wynikającym z programu studiów odbytych na podstawie umów wskazać należy, iż w rzeczonych umowach winny być określone zasady uiszczania należności z tytułu przeprowadzonych szkoleń. W przypadku braku takich postanowień umownych należy pamiętać, iż zgodnie z art. 12. ust. 1 ustawy z dnia 18 grudnia 2003 r. o zakładach leczniczych dla zwierząt (Dz. U. z 2015 r. poz. 1047 j.t. z późn. zm.) zakłady lecznicze dla zwierząt mogą m.in. prowadzić szkolenie praktyczne studentów wydziałów medycyny weterynaryjnej w zakresie wynikającym z programu studiów. Ustęp 3 przywołanego wyżej przepisu precyzuje, iż szkolenia tego rodzaju są odpłatne a wysokość odpłatności określa, w drodze uchwały, Krajowa Rada Lekarsko-Weterynaryjna. Mając na uwadze, iż z początkiem roku szkolnego i akademickiego 2015-2016 weszła w życie uchwała nr 24/2014/VI Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 10 czerwca 2014 r. w sprawie ustalenia wysokości odpłatności za szkolenie praktyczne uczniów szkół ponadgimnazjalnych i szkolenie praktyczne studentów wydziałów medycyny weterynaryjnej w zakresie wynikającym z programu studiów zmieniona uchwałą nr 27/2014/VI Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 15 lipca 2014 r. należy wskazać, iż szkolenia praktyczne studentów wydziałów medycyny weterynaryjnej w zakresie wynikającym z programu studiów od dnia 1 października 2015 r. winny odbywać się za przewidzianą we wzmiankowanej uchwale Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej odpłatnością. Należy bowiem pamiętać, iż odpłatność i jej wysokość nie wynika w tym przypadku z wzajemnych ustaleń stron, ale z bezwzględnie obowiązującego przepisu ustawy i wydanej na jego podstawie uchwały Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej. Niewątpliwie wskazanym byłoby umieszczenie odpowiednich zapisów w łączącej daną uczelnię z danym zakładem leczniczym dla zwierząt umowie cywilnoprawnej, doprecyzowujących kwestie regulacji należności, tym nie mniej w razie ich braku winno się stosować bezwzględnie obowiązujące przepisy ustawy

o zakładach leczniczych dla zwierząt oraz uchwały nr 24/2014/VI Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 10 czerwca 2014 r.

Warto w tym miejscu również podkreślić, iż niemożliwym jest w tym przypadku skuteczne zasłanianie się przez uczelnie nieznaną wskazanym regulacji, gdyż nie tylko obowiązane są je znać, ale również były przez Krajową Izbę Lekarsko-Weterynaryjną niejednokrotnie o obowiązku odpłatności informowane.

W przypadku nieregulowania płatności przez uczelnie pierwszym krokiem do dochodzenia roszczeń może być pisemne wezwanie przypominające uczelni o tym, iż termin zapłaty już minął, a zobowiązanie nie zostało uregulowane. Jeżeli w umowie brak jest postanowień odnoszących się do płatności, w takim pisemnym wezwaniu należy wyznaczyć uczelni konkretny termin (np. 7 dni od dnia doręczenia wezwania) zapłaty należności.

Jeżeli wezwania do zapłaty nie odnoszą skutku, należy sporządzić pisemnie ostateczne wezwanie do zapłaty wyznaczające kolejny termin uregulowania płatności oraz informujące uczelnię, że dalsze unikanie spłaty zobowiązania skutkować będzie skierowaniem sprawy na drogę sądową. W przypadku gdy w umowie wyraźnie wskazano wysokość wynagrodzenia i termin zapłaty dochodzenie należności można rozpocząć od razu od ostatecznego wezwania do zapłaty.

W tym celu można skorzystać z e-sądu (szczegółowe informacje w tym zakresie można uzyskać na stronie <https://www.e-sad.gov.pl>) lub skierować sprawę do sądu powszechnego właściwego ze względu na siedzibę uczelni, przy czym możliwe jest również wytoczenie powództwa przed sąd właściwy ze względu na miejsce wykonania umowy w tym wypadku ze względu na siedzibę przedsiębiorcy prowadzącego zakład leczniczy dla zwierząt (chyba, że umowa stanowi inaczej), składając pozew i uiszczając za niego opłatę (jej wysokość zależy od wartości przedmiotu sporu).

Do pozwu należy dołączyć umowę, jeżeli brak w niej postanowień odnoszących się do płatności, to również uchwałę nr 24/2014/VI Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 10 czerwca 2014 r. w sprawie ustalenia wysokości odpłatności za szkolenie praktyczne uczniów szkół ponadgimnazjalnych i szkolenie praktyczne studentów wydziałów medycyny weterynaryjnej w zakresie wynikającym z programu studiów wraz ze zmieniającą ją uchwałą nr 27/2014/VI Krajowej Rady Lekarsko-Weterynaryjnej z dnia 15 lipca 2014 r. oraz wszelkie skierowane do uczelni wezwania.

W przypadku postępowania uproszczonego (dochodzenia roszczeń wynikających z umów) opłaty stałe pod warunkiem, że wartość przedmiotu sporu nie przewyższa 10 tys. zł, wynoszą odpowiednio:

30 zł, jeżeli wartość spornej nie przekracza 2 000 zł,

100 zł, jeżeli wartość spornej kwoty mieści się w granicach od 2 000 złotych do 5 000 zł,

250 zł, jeżeli wartość spornej kwoty mieści się w granicach od 5 000 złotych do 7 500 zł,

300 zł, jeżeli wartość spornej kwoty przekracza 7 500 zł.

Jeżeli wartość przedmiotu sporu przekracza 10 tys. zł, konieczne będzie uiszczenie opłaty stosunkowej w wysokości 5% wartości przedmiotu sporu, jednak nie niższej niż 30 zł i nie wyższej niż 100 000 zł.

W przypadku elektronicznego postępowania upominawczego – EPU – stawka wynosi jedną czwartą (1/4) opłaty stosunkowej w postępowaniu zwykłym, która wynosi 5% wartości należności głównej.

Po ogłoszeniu i uprawomocnieniu się wyroku oraz otrzymaniu nakazu zapłaty można przystąpić do ściągania długu.